

glemme alle de Erfaringer, vi have indsamlet i den lange Arrække, og som have faaet deres Udtryk i den Valglov, som gjælder for Landstinget efter Grundloven af 18de November 1863, saa svarer jeg nu dertil: Nei, om vi ogsaa vilde, kunne vi det ikke; men en saa lang Tid, der er gaaet hen over Menneskene, kan have en forskjellig Indvirkning paa dem. Hos nogle Mennesker befæster den Troen paa det, de engang have troet paa, og hos mig, og jeg haaber hos den store Fleerhed af det danske Folk, har den befæstet Troen paa, at den Naade, hvorpaa Landstinget sammensættes efter Grundloven af 5te Juni 1849, er langt at foretrække for den Naade, hvorpaa det sammensættes efter Grundloven af 18de November 1863. Hos andre Mennesker kan Tiden frembringe en anden Mening, saaledes som f. Ex. hos den ærede Rigsdagsmand; han kan maaskee sige: Jeg har endog saa været Medlem af 5te Juni-Foreningen, og jeg har været glad ved den Naade, hvorpaa Grundloven af 5te Juni fastsætter Landstingets Sammensætning, men jeg er bleven bedre belært, — og jeg kan da forstaae, at han ogsaa kæmper for denne sin Overbeviisning. Men kan den ærede Rigsdagsmand tilraade os af denne Grund nu ikke at fremkomme med saa bestemte Udtalelser om vor Tro paa Grundloven af 5te Juni 1849? Jeg spørger den ærede Rigsdagsmand: Hvem er det, det tilkommer at udtale sig paa den Naade, han gjorde? Det er jo naturligviis kun den, som Tiden har bragt til at troe paa, at Grundloven af 5te Juni 1849 i denne Henseende bør forandres; men vi Andre, som troe, at man skal holde fast ved den, kunne ikke falde paa at deeltage i en saadan Udtalelse. Det er naturligt, at vi ligesom sige, at vi endnu holde fast paa, og at vor Tro endnu er hos Grundloven af 5te Juni, og den vilde vi forsvare og kæmpe for, naar den Tid kommer, at Noget vil angribe den. Det kan jo ikke paa nogen Naade forlanges af os, og det Raad kan ikke gives os, at vi skulde gaae hen og lade vore Udtryk blive paavirkede deraf,

at Andre kunne have skiftet Mening i denne Retning. Jeg troer derfor, at det var rigtigt, om det ærede Medlem ligesom, klart og tydeligt sagde os, i hvilke Punkter denne Erfaring har gjort sin Indvirkning paa ham, og at han stiller dette frem i et Endringsforslag, hvis det ærede Medlem ikke overhovedet vil stemme imod Adressen. Hvormegen Vægt vi end lægge paa det ærede Medlems Stemme, og hvormegent Hensyn vi end kunne tage til hans Mening, kan ingen af Delene dog have nogen Betydning for os i den Forstand, at Hensyn dertil skulde kunne bringe os til at fravige de Udtryk, der nu engang findes i Adressen. Saaledes forekommer det mig, at Sagen staaer ligeoverfor det ærede Medlem, idet han udtalte, at han antog, at Erfaringen havde lært os, at det ikke vilde være godt, om vi beholdt den Sammensætning af Landstinget, som Grundloven af 5te Juni 1849 har givet. Jeg skal sluttelig kun gjøre den Bemærkning, at naar den ærede Rigsdagsmand, ligesom ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kjær), opfordrede os til at være enige, da er dette virkelig Noget, der bliver sagt af Alle til enhver Tid, men denne Enighed kan opnaaes paa to Maader, og den nærmeste og bedste af dem er den, at de Herrer ere enige med os; men naar den ærede Rigsdagsmand staaer op og siger: Lad os ikke stille noget Forslag, thi vi kunne ikke blive enige derved, da er dette aldeles ikke forskjelligt fra, at vi vilde sige: Lad være at stemme imod Forslaget, thi vi kunne ikke frasæbe det.

P. Olsen: Da der er hentydet til Forslag om et Udvalgs Medsættelse, og da jeg har det Haab, at dette Forslag vil gaac igjennem, skal jeg ikke udtale mig om de Punkter i Adressen, som jeg maa ønske forandrede, for at jeg kan give den min Stemme; men jeg skal kun tillade mig at fremsøre nogle saa Bemærkninger ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning). Det forekommer mig, at det ærede Medlem iaften